

РЕШЕНИЕ

№ 6015

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8429** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба на М. А. АЛСАЛЕМ, гражданин на С., [дата на раждане], с ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, чрез представител по пълномощие адв. А. Г. срещу Решение № 12170/07.08.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата са въведени оплаквания, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Твърди се, че на сирийския гражданин е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут единствено и само на основание отрицателното становище от ДАНС и административният орган формално и без да е събирал и анализирал доказателствата по преписката е постановил процесното решение.

Жалбоподателят счита, че позоваването на член 17, ал. 1 от Директива 2011/95/ЕС е в противоречие с нормите на Директива 2011/95/ЕС и в частност противоречи на Решение на Съда на ЕС от 22 септември 2022 г., постановено по дело С-159/21. Изтъква, че в случая отрицателното становище от ДАНС е немотивирано становище по смисъла на т. 2 от посоченото решение на СЕС, тъй като не съдържа изложени

факти по същество и не е предоставена цитираната в него справка, за да се прецени дали тя съдържа такива. Счита, че последното от една страна представлява пречка за адресата на акта да се запознае с всички данни в преписката и да упражни надлежно правото си на защита, от друга страна представлява пречка самият решаващ орган да прецени за отделния случай конкретните факти и да определи дали съществуват сериозни основания да се счита, че положението на жалбоподателя попада в хипотезата на член 17, § 1, буква „г“ от Директива 2011/95/ЕС/. Посочва, че в случая административния орган не е отчетел конкретните факти по случая, след като не е изискал от ДАНС мотивирано становище, за да се запознае с релевантните факти, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Моли съда за отмяна на оспореното решение и преписката да бъде върната на органа за ново разглеждане на молбата за представяне на хуманитарен статут. Претендират се направените по делото разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа оспорването и претендира разноски..

Ответникът- председател на ДАБ при МС, не заявя становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 14299 от 02.08.2022 г. на ДАБ-МС от М. А. А.. С решение № 33-ОК/19.08.2022 г. на интервюиращ орган към ДАБ-МС, молбата на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Чуждият гражданин е обжалвал издаденият отказ и с решение № 5577/03.10.2022г., постановено по адм.д. № 8269 от 2022г. по описа на Административен съд София-град Решение № 33-ОК/19.08.2022 г. на интервюиращ орган към ДАБ-МС е отменено, и преписката е изпратена на председателя на ДАБ-МС за разглеждане на молбата в производството по общия ред.

С молба вх. № РД 09-3830/12.10.2022 г. М. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН] е поискал международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ /л. 39/.

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предходните административни производства са приключили с влезли в сила административни решения досежно бежанския и хуманитарен статут на чуждия гражданин.

Първата си молба М. А. А. е мотивирал с войната в С.. По време на проведените с него интервюта е заявил, че е напуснал държавата си по произход, защото животът там е бил труден, нямало е бъдеще, а той е искал по добър живот. Заявил е, че при завръщане в С. би подлежал на мобилизация в редовната сирийска армия. Посочил е, че не е имал проблеми заради етническата си или религиозна принадлежност и не е бил обект на заплахи. По първата молба за закрила, с вх. № 3280 от 19.05.2015 г. по регистъра на ДАБ-МС с Решение № 7717 от 17.09.2015 г. на заместник - председателя на ДАБ-МС, на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и му е предоставен хуманитарен статут във връзка с чл. 9, ал. 3, т. 3 от Закона за убежището

и бежанците (ЗУБ). Административният акт не е обжалван и е влязъл в сила.

За втори път чуждият гражданин е подал молба с рег. № УП14299 ОТ 29.02.2016 г. на РПЦ- С., в която е изложил нови факти и обстоятелства от значение за личното му положение, като въз основа на тях твърди, че е налице необходимостта от предоставянето на статут на бежанец. Чуждият гражданин е заявил, че той и семейството му са алауити, клон на шиитския ислям, като е посочил, че ситуацията в С. е тежка за всички алауити, туй като радикални групировки извършват преставане и убийства на алауитите. С Решение от 26.04.2016 г. на председателя на ДАБ-МС, предоставения с Решение № 7717/17.09.2015 г. хуманитарен статут на чужденеца се прекратява и му се предоставя статут на бежанец по чл. 8, ал 1 от ЗУБ.

С Решение № 1161 от 22.02.2019 г. на председателя на ДАБ-МС е образувано производство за отнемане на статута на бежанец на чуждия гражданин на основание чл. 78, ал. 2 от ЗУБ.

С Решение № 2867 от 20.05.2019 г. на председателя на ДАБ-МС, предоставения с Решение № 2300/26.04.2016 г. статут на бежанец на кандидата е отнет. Решението е влязло в сила.

С докладна записка, с вх. № УП-14299/10.10.2022 г. /л. 52/ от юрисконсулт в ДАБ при МС до директора на РПЦ – [населено място] е направил предложение по отношение на М. А. АЛСАЛЕМ да се проведе административно производство по предоставяне на международна закрила по общия ред, като се спазят правилата за провеждане на производство по общ ред съгласно ЗУБ; с чужденеца да се проведе ново интервю, в което да се изяснят новите факти и обстоятелства по подадената от него последваща молба за международна закрила; да се извърши задълбочена и актуална преценка на обществено-политическата ситуация в С., като в тази връзка се изготви актуална справка за държавата по произход и информацията да бъде подробно анализирана и съпоставена със заявеното от чужденеца по време на проведените с него интервюта.

В деня на подаване от жалбоподателя на молбата до председателя на ДАБ-МС, с вх. № РД 09-3830/12.10.2022 г. е съставен регистрационен лист /л. 50/, в който е отразено, че кандидатът е гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], С., сунит, с начално образование, по професия шивач, владее арабски, български и гръцки. Съставена е Евродак дактилоскопна карта /л. 37/. М. А. А. е подписал и декларация /л. 42/, с която е дал съгласието си Държавна агенция за бежанците при МС, Република България да събира информация за него включително органи в страни, различни от страната по произход и др.

Кандидатът е запознат срещу положен подпис с писмени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и със списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци /л. 44/. П. е и Декларация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи международна закрила /л. 40/. Издаден е амбулаторен лист от 11.08.2022 г. с № УП4057 /л. 52/. На 11.08.2022 г. са издадени Формуляр за индивидуален план за подкрепа /л. 47/ и формуляр за социална консултация /л. 48/, както и формуляр за идентификация и оценка на нуждите /л. 46/, както и формуляр за социална консултация от 17.08.2022 г. Изпратена е покана с рег. № УП14299/12.10.2022 г. /л. 43/ до М. А. А. за провеждане на интервю по молба за международна закрила по реда на Закона за убежището на бежанците на 19.10.2022 г. от 09:00 часа. /л. 43/. Жалбоподателят е уведомен срещу подпис.

На проведеното интервю на 19.10.2022 г. М. А. А. разказал, че не може да се върне в

страната си на произход, тъй като е алеуит и ако попадне на хора които не обичат официалната власт и в частност президента на С. /който също е алеуит/, може да бъде убит. Като пример посочил, че негови братовчеди били убити на религиозна основа. Поддържал, че към момента страната продължавала да бъде разделена на хора, които подкрепят президента и такива които не го подкрепят. Чужденецът е мотивирал още молбата си за закрила и с нежеланието си да отслужи редовната си военна служба, не искал да ходи в армията, защото можело да бъде пратен да се сражава, а все още не се знаело кой срещу кого воюва и кого убива. Заявил, че не е член на политическа партия или организация, не е съден или осъждан и не е бил арестуван.

По искане на административният орган, с писмо с рег. № М-25003/06.12.2022 г. /л. 29/ директорът на специализирана дирекция „М“ – ДАНС е уведомил ДАБ-МС, че ДАНС разполага с информация, според която М. А. А., [дата на раждане] е [населено място], регистриран в РПЦ–С.–О. купел към ДАБ-МС представлява заплаха за националната сигурност, поради което ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Република България.

В хода на производството е приобщена Справка от 09.05.2022 г. /л. 24- 27/ от ДАБ при МС, Дирекция „Международна дейност“ относно Сирийска арабска република и в частност – съображения на ВКБООН за предоставяне на международна закрила по отношение на лица, бягащи от С. (рискови профили)

Със становище с рег. № УП14299 от 13.02.2023 г. /л. 28/ до заместник председателя на ДАБ при МС, главен експерт в отдел „ПМЗ- Очва купел“ е направено предложение на чужденеца да му бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното Решение № 12170/07.08.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС) на М. А. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В мотивите си по отношение на преценката дали следва на чужденеца да му бъде предоставен статут на бежанец по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, административният орган е приел, че не са отпаднали причините поради които вече е бил предоставен статут на бежанец с Решение № 1161 от 22.02.2019г. на председателя на ДАБ-МС на чужденеца, бидейки член на алеутско малцинство в С.. В частта на молбата за предоставяне на хуманитарен статут органът е обсъдил данни за обстановката в С., като е приел, че има основание по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ да му бъде предоставен хуманитарен статут, на основание формиран извод, че към момента С. се намира в състояние на вътрешен въоръжен конфликт, ситуацията е достигнала такова високо равнище на безогледно насилие, че съществували сериозни и потвърдени основания да се смята, че М. А. А., в качеството му на цивилно лице, ако бъде върнат в С. ще претърпи посегателствата и ще бъде изложен на заплахите по чл.9, ал.1, т.3 поради самото си присъствие на територията на страната.

Същевременно административният орган се е позовал на изключващите клаузи по чл.12,ал.1,т.6 и чл.12.ал.2,т.4 ЗУБ и основанието „заплаха за националната сигурност“,на основание становището на ДАНС ,с рег. № М-25003/06.12.2022 г. в частта за статут на бежанец, и становището на ДАНС в писмо рег. № М-6847,екз.№ед.от 04.04.2023г. Приел е, че в случая следва да се приложи чл.17, т.1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС, която предоставяла възможност на националния орган в лицето на ДАБ да изключи лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила, когато съществували сериозни основания да се счита, че лицето представлява

заплаха за сигурността на държавата членка, в която се намира. Тази разпоредба била транспонирана в националното право. Органът също е посочил, че чл.4, ал.3 ЗУБ - относно принципа за забрана за връщане се прилагал за чужденец, който е влязъл в Република България за да поиска закрила или който е получил закрила, не можело да бъде връщан на територията на страната си, където е застрашен неговият живот на основанията, посочени в разпоредбата и относими към предоставянето на международна закрила. Органът се е позовал и на предвиденото изключение от този принцип по чл.4, ал.4 ЗУБ - за чужденец, за когото имало основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност, от правата по предходната алинея не можело да се ползва чужденец, търсещ или получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява заплаха за националната сигурност, или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото.

Административният орган е приел, че М. А. А. не може да се ползва от чл.4, ал.3 ЗУБ, тъй като представлява заплаха за националната сигурност. Органът е посочил, че преценката, дали търсещият закрила представлява такава заплаха е изцяло в правомощията и компетентността на ДАНС и тяхното становище е задължително и обвързващо председателят на ДАБ-МС в производството по предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на жалбоподателя на 11.08.2023 г., а жалбата е подадена до Административен съд София – град, чрез ДАБ при МС на 25.08.2023 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата административна преписка.

От процесуален представител на ответника юрк. А. Г. е постъпило писмено становище, обективизирано с молба от 13.09.2023г., в което изрично се заявява, че в хода на административното производство по подадената от жалбоподателя последваща молба за международна закрила, рег. № РД 09-3830/12.10.2022г., в ДАБ-МС не е постъпвало писмо с рег. № М-6847 от 04.04.2023г. на ДАНС. В случая счита, че се касае за допуснатата техническа грешка при изготвяне на Решение № 6847 от 04.04.2023г. на стр.5 от същото, като е посочен друг номер на писмо от ДАНС.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е поставено в установената от закона писмена форма и е мотивирано.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ).

Настоящият състав приема обаче, че в случая не е спазена разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, съгласно която при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното

положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително и дали молителят е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила. В рамките на административното производство е проведено интервю, приета е справка за ситуацията в страната по произход, но изводът за допуснато съществено процесуално нарушение, съдът прави по следните съображения:

За да постанови отказ за предоставяне на статут на бежанец, административният орган се е позовал на становището на ДАНС, обективизирано в писмо с рег. № М-25003 екз.№ед. от 06.12.2022 г., и е приел че следва да бъде приложена нормата на чл. 12, ал. 1, т. 6 ЗУБ, според който статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност. Оказал е предоставяне на хуманитарен статут като се е мотивирал със становището на ДАНС, обективизирано в писмо рег. № М-6847, екз.№ед. от 04.04.2023г., и е приел че са налице предпоставките чл. 12, ал. 2, т. 4 от закона, съгласно който хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност. Посочил е, че в този смисъл са и разпоредбите на член 14 § 5 и член 17, ал.1, б. “г“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година.

Цитираните норми действително са императивни и на административния орган не е предоставена преценката дали да предостави исканата закрила, а напротив, има законова забрана за предоставяне и на статут на бежанец, и на хуманитарен статут. Същевременно обаче в случая се явява основателно наведеното в жалбата оплакване, че за да бъде приложена посочената хипотеза, становището на ДАНС, обективизирано в писмо с рег. № М-25003/06.12.2022 г., следва да бъде мотивирано. С Решение на Съда на ЕС от 22 септември 2022 г., постановено по дело С-159/21 е прието, че член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

От доказателствата по делото безспорно се установи липсата на посоченото становище на ДАНС от 04.04.2022г., на което се е позовал административният орган за да мотивира отказа за предоставяне на хуманитарен статут.

Действително, ответникът, при отрицателно становище от страна на специализиран орган, какъвто е ДАНС, по изложените по-горе съображения е бил длъжен да се съобрази с това становище, обективизирано в писмо от рег. № М-25003 от 06.12.2022г.

на ДАНС. Същевременно обаче, предвид цитираното решение на СЕС – от 22 септември 2022 г. по дело С-159/21 г. на СЕС, следва да се приеме, че това становище е необходимо да е мотивирано. В случая обаче не са представени доказателства в тази насока. Ето защо преписката следва да се върне на административния орган като се продължат процесуалните действия от този етап на производството – като се поискат мотиви към становището на ДАНС, рег. № М-25003 от 06.12.2022г., посочено по-горе. При горните обстоятелства, с оглед правото на защита на търсещото закрила лице и необходимостта от изясняването на допълнителни обстоятелства по процесната молба за закрила, съдът не следва за пръв път да обсъжда по същество дали действително следва да бъде приложена изключваща клауза спрямо него.

По изложените съображения, при издаване на оспореното решение са допуснати нарушения на чл. 75, ал. 2 ЗУБ във връзка с чл. 9 и чл. 35 АПК, които са съществени, тъй като са довели и до несъответствие на оспореното решение с приложимите материално-правни разпоредби.

Оспореното решение е незаконосъобразно на основанията по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, с оглед на което съдът следва да постанови неговата отмяна.

Съгласно чл.85, ал.5 ЗУБ, когато административният съд отмени обжалваното решение на административния орган и върне преписката със задължителни указания за ново произнасяне по молбата за закрила и не е определил срок за издаване на новия административен акт, председателят на Държавната агенция за бежанците е длъжен да вземе ново решение в срок до три месеца. Тъй като се налага събирането на нови доказателства, този срок следва и да бъде определен от съда. Предвид ,че решението на административния съд подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.85, ал.4 ЗУБ, то новото произнасяне следва да бъде извършено в посочения от закона срок само след евентуалното влизане в сила на разпореденото от настоящия съд. При тези обстоятелства, съдът не следва да определя различен срок от предвидени в чл.85, ал.5 ЗУБ, поради което не следва и да постанови изричен диспозитив със съдебното решение по този въпрос.

Предвид изхода на делото, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски по приложения договор за правна защита и съдействие от 25.08.2023г./л.11/ -договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева .

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. АЛСАЛЕМ, гражданин на С., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН], Решение № 12170/07.08.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, по молба на лицето с рег. № РД 09-3830/12.10.2022г. в производство по общия ред.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците за ново произнасяне в производство по общия ред по молба с рег. № РД 09-3830/12.10.2022 г. за международна закрила, подадена от М. А. АЛСАЛЕМ, гражданин на С., като съобрази задължителните указания на съда по прилагането на закона, изложени в

мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет [населено място], [улица], да заплати на М. А. АЛСАЛЕМ, гражданин на С., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН] разноси по делото, в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: